

og for deres eget Vedkommende Resignation og Villighed til at støtte det ny Ministerium.

Ellinger: Da jeg hører, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) giver en Fortolkning af den højtærede Konseilspræsidents Svar paa det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille til ham, vil jeg for at rydde alle Fortolkninger af Vejen gentage mit Spørgsmaal. Det gik ud paa, om der ikke under de mundtlige og skriftlige Forhandlinger, som den Gang jo aabenbart maa være blevne førte indenfor Ministeriet, det vil sige indenfor Finansministeriet, ikke overfor den højtærede Konseilspræsident, fra Embedsmændenes Side blev gjort Betæneligheder gældende med Hensyn til Udbetalingen af disse 1½ Mill. Kr.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem fortalte sig, og at han mener, om der under Forhandlingerne om *Stiftelsen* af Laanet blev gjort Betæneligheder gældende. (*Ellinger:* Ja, selvfølgelig). Nu er det ikke let for mig saa længe efter at huske de Samtaler, som førtes mellem Embedsmændene og mig, men saa vidt jeg erindrer, blev der anført for mig af Statsgældsdirektøren, som er den eneste, jeg har forhandlet med derom, at det var jo ikke en ganske almindelig Anbringelse, men det var et særligt Laan, der her blev stiftet, og at det var jo pengeknappe Tider ogsaa for Statskassen at komme ud med 1½ Mill. Kr. Det er det hele. Andet er jeg overbevist om, at der ikke blev fremført af Betæneligheder.

Saa sagde det ærede Medlem, at hvis jeg havde baaret mig rigtigt ad, havde jeg ringet Privatbanken op og spurgt, om det forholdt sig rigtigt, at man i Banken ikke vilde lade Den sjællandske Bondestands Sparekasse faa Terminslaan. Det var der ingen Grund til for mig. Der var aldeles ingen Grund for mig til at drage Sparekassens Anbringende i Tvivl. Endelig mente det ærede Medlem, at der ikke paa det Tidspunkt godt kunde være Tale om et Run mod Sparekassen, thi der var ham bekendt ingen, som drog dens Soliditet i Tvivl. Jeg tror ogsaa, at det Run, som der faktisk var Tale om, var mere af politisk Art og foranlediget ved alle de politiske Angreb, som havde været fremsatte mod daværende Justitsminister Alberti, i alt Fald blev det da saaledes anført for mig.

Hvad angaar, om Pengene ere komne

Sparerne til gode, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) udtalte, er det jo noget, som vil blive oplyst under de Forhør, som nu finde Sted.

Zahle: Jeg maa gentagende spørge den højtærede Konseilspræsident, om han ikke ogsaa finder det rigtigt, at der mod ham rettes en Undersøgelse for at faa de Forhold belyste, som jeg her nævned; at der mod ham rettes en Undersøgelse, hvor han og Embedsmændene i Finansministeriet kunne blive forhørte angaaende alle Omstændigheder vedrørende dette Laan paa de 1½ Mill. Kr. Det er efter min Mening ganske nødvendigt, for at det kan blive oplyst, hvorvidt Forholdet er saadant, at Staten har et retlig og moralsk eller maaske kun et moralsk, men intet retligt Krav eller maaske slet intet Krav paa at faa disse Penge tilbage fra de sjællandske Bønder. Det maa dog oplyses.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg vil gerne svare det ærede Medlem (Zahle), at selvfølgelig finder jeg ingen Trang til, at der skal finde en Undersøgelse Sted, da jeg har fremlagt alt klart, men paa den anden Side har jeg ikke det mindste imod, at Sagen for mit Vedkommende drages ind under Undersøgelsen. Slet ikke!

Zahle: Jeg opfatter dette saaledes, at den højtærede Konseilspræsident herved har erklæret, at han vil støtte mit Krav om, at der mod ham rettes en Undersøgelse vedrørende dette Spørgsmaal.

Ellinger: Jeg tillod mig før at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det var Coutume, at man paa den Maade kunde faa Pengelaan af Statskassen i pengeknappe Tider mod at aflevere de behørigte Panter, om der findes noget Præcedens derfor, eller om dette Tilfælde skal være Præcedens for, at man i Fremtiden, naar det kniber, kan faa Penge paa den Maade. Det var det ene; det andet er, at Ministeren, saa vidt jeg forstod, nu erkendte, at der fra hans Embedsmænds Side blev gjort Betæneligheder gældende, da der var Tale om Udbetalingen af disse 1½ Mill. Kr. Det forekommer mig, at dette stiller Sagen i en højst mærkelig Belysning, og den er saa meget mærkeligere i dette Tilfælde, som det var midlertidigt, at den højtærede Minister havde overtaget Posten, og den højtærede Minister er ikke og behøver jo ikke at være fagkyndig i